

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Rycqvii Canonici Gandavensis, Civis Romani, De
Anno Secvlari Ivbileo Syntagma**

De Rycke, Josse

Antverpiae, 1624

Capvt XX. Sacrae Vrbis Stationes. Stantes olim orâsse Christianos. Septem
Ecclesiae. Martyrum Sepulchra: ad ea orare antiquissimum ac piissimum
esse. Indvlgentiarvm vsum hinc maximè propagatum videri. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64507](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64507)

eius in re Musicâ proportionē; de eius in corpore & animo humanis vi ac potestate; aliaque quamplurima quæ in Numero isto admirando mirabilia ac pænè diuina continentur; sed hæc Pythagoricæ Sapientiæ interpretibus, ac Theorices Arithmeticæ Scriptoribus pensiculatiùs examinanda relinquam. Mihi impræsentiarum suffecerit ostendisse, Numerum illum ritè atque ordine Supplicationi omnium Nationum in Vrbe præscriptum, qui Naturæ Vniuersæ imaginem gerit, rebusque Diuinis celebrandis à Diuinâ Sapentiâ, inter primos, est commendatus.

CAPVT XX.

Sacra Urbis Stationes. Stantes olim orasse Christianos. Septem Ecclesie. Martyrum Sepulchra; ad ea orare antiquissimum ac piissimum esse. INDV LGENTIARVM usum hinc maximè propagatum videri. Eunapij Sardijs, Iuliani Parabata, & Maximi Madaurensis in Christianam Pietatem calumnie.

STATIONVM (vt præmisi) in Vrbe Româ antiquissima origo est; quas alij ad LEONEM I. PONT. alij ad GREGORIVM referre malunt: dubio ferè semper rerum vetustissimarum principio. Iacobus Seuertius, è
senten-

e. 20. de Haer.
ref. Sect. 10.

lib. de Station.

c. Quoniam.
de Feriis.

De Onoma-
tographia,
dictione
SABBAOTH

sententiã nobilium Theologorũ, nomen à GRE-
GORIO, & publicationem de scripto esse ait;
institutum à LEONE. Nomen certè *Stationum*
apud Christianos planè antiquum est, vt vel ex
vno Tertulliano liquet; res ipsa LEONE & GRE-
GORIO Papis fortassè antiquior. A re militari
desumptum vocabulum Onuphrius putat, eius-
que imitatione factum vt Pontifices statis qui-
busdam diebus, maximè Ieiuniorum ac Festis,
ad Basilicas Martyrum accederent, ibique in
concionibus habendis, ac *λειτεργείαις*, stantem
populum detinerent. Stantes autè orauisse tunc
Christianos, cum ex variis Tertulliani locis, qui
id *de geniculis adorare* dicit; tum ex isto D. Cy-
priani apparet, *Sermone de Oratione Domini: Quã-
do autem stamus ad orationem, fratres dilectissimi,
vigilare, & incumbere ad preces toto corde debemus.*
Et ex altero ibidem: *Cogitemus nos in conspectu
Dei stare.* Quod tamen non perpetuò seruatum,
sed Dominicis tantum diebus, totoque eo tem-
pore, quod Paschæ & Pentecostes solennia in-
teriacet, à doctissimo viro Onuphrio Panuino
itidem obseruatum est. Atque ita cautum vide-
mus Decreto ALEXANDRI III. Pont. sic tamen
vt in aliis præcipuis Festiuitatibus idem quoque ob-
seruandum præcipiat. Fuisse etiam huiusmodi
voce militari, quæ SABA est, apud Hebræos di-
ctas *custodias*, siue *peruigilia*, à Leuitis alioque po-
pulo facta ad Tabernaculum Testimonij, & in
Templo Domini postea seruata, Ballesterus Va-
lentinus annotauit: vnde fortè Ecclesia nominis
exemplum mutuata. Nisi fortè altius hanc vo-
cem repetere libet à Stationibus nimirum Ange-
lorum,

lorum, in conspectu Domini assistentium & ministrantium, quæ voce Hebraicâ SABAOth exprimuntur; voce, inquam, illâ illustri & nobili, ac Diuinis cognomentis singulariter adscriptâ. Ex illâ Verustatis origine solennes ac statæ in Vrbe Româ ad Diuorum ac Martyrum templa Supplicationes eo nomine censentur: illæ maximè, quas sacro Quadragesimæ tempore summâ cum pietate P. R. in hanc vsque diem obire cōsuevit. Quin totius anni tempore quâ indigenis, quâ peregrinis, Septenarum Stationum in totidem Ecclesiis *αγλὸδ* religiosè circūitur: quòd is numerus Deo acceptus sit, & celebriora Urbis Templa eo ambitu comprehendantur. Sunt verò ista vulgò notissima: S. SALVATORIS in Laterano, S. CRVCIS in Ierusalem, S. MARIE MAIORIS, S. PETRI in Vaticano, S. PAULLI viâ Ostiensi, S. LAURENTII in agro Verano, SS. FABIANI & SEBASTIANI ad Catacumbas. Quæ omnes Stationes, quâ Veteres, quâ Nouæ, ab eo Ritu fluxisse videntur, quo vetustissimi Christiani ad Martyrum aut Apostolorum sepulcra prouoluti reuerentiam iis impendere, & orationes illhic effundere, consueuerant. Quâ in re antiquissimum exemplum est HIPPOLYTI Episcopi Portuensis, antea Arabiæ Metropolitæ, Clementis Alexandrini discipuli; qui eius persuasû Romam veniens Alexandri Seueri principatu, ad Apostolicos Tumulos supplex iacuit; mox Triumphalem Martyrij coronam ad ostia Tiberina cum sociis duobus affecutus. Eumdem Pietatis suæ fructum retulerunt nobilissimi coniuges Persæ MARIUS & MARTHA, cum AVDI-

*Euseb. lib. 5.
Hystor. Eccl.
c. 16.*

*Nicoph. lib. 5.
c. 15.*

*Baron. in
Martyr.*

*Martyrol.
Rom. 14. Jan.
Iurijus & alij.*

FACE

Martyr. Rom.
5. Julij.

FACE & HABACVM liberis eorum, qui temporibus Claudij posterioris eadem de caussa Romam adierunt. Retulit pariter piissima illa ZOE, VXOR NICOSTRATI Martyris, quæ dum ad Confessionem B. PETRI in Vaticano oraret, sub Diocletiano Imp. à persecutoribus tenta, & gravissimis cruciatibus affecta, purissimum Deo spiritum reddidit. Si quis verò eos enumerare voluerit qui, omniæuo ac tempore, dignitate vel sanctitate eximij, præsertim post CONSTANTINI MAGNI imperium, idipsum præstiterint; is eadem operâ numerare tentet,

Quid.

— quot in æthere sidera lucent,

Paruaq; quot sicca corpora pulvis habet.

Manil.

Vel, — quot eant semper nascetes æquore fluctus,
Et dilapsa cadant foliorum millia siluis.

sordidatos
ad eorum
sepulchra.
interpretes
orationum
apud Deos.

Eam religionem impie nostris hominibus obiecit Eunapius, Sophista Sardonianus, qui Alexandrinis exprobrans Serapæi sui demolitionem, & Deorum patriorum contemptum, MARTYRIBVS nihilominus cultum eximium adhibuisse scribit, *μολυνομένους πρὸς ταῖς τάφους*, quòd nimirum *πρὸς βίαι τῶν ἐπισημαίων παρὰ τῶν θεῶν* sese ipsos habituros sperarent. Obiecit etiam Maximus, Grammaticus Madaurensis, ciues suos item Christianos irridens quòd, spretis maiorum cærimoniis ac Templis, NAMPHANIONIS, quem Archimartyrem vocabant, & sociorum busta frequentarent. cui eâ prudentiâ, facundiâ, ac religione à D. Augustino, gentili suo, responsum est, vt meritò *Stulti* nomen ipse tulerit, qui id Sapientissimis veræ Religionis cultoribus sacrilegâ temeritate

ep. 46.

a ffin.

affingere est ausus. Obiecerat ante illos, Porphy-
 rij secutus exemplū, impius parabates Imp. Iu-
 lianus, cuius hæc verba leguntur apud D. Cy-
 rillum: *Omnia Monumenta [MARTYRVM] Chri-*
stiani implestis: quamquam vobis numquam dictum
sit aduolui sepulcris, & ea amplecti debere. Quo in
 loco, more suo ac desertorum omnium, probare
 multis contendit, nusquam eum Riturum Diuinæ
 Scripturæ testimoniis, aut mandato, inculcatum.
 quod venenum si quis hauserit, ad antidotum
 confugiat in D. Cyrilli Apologiâ piis omnibus
 propinatum. Neque mirandum si (quod profa-
 ni exprobrârunt) aduoluerentur his sepulchris,
 & amplectererentur ea Christiani, cum sacra Mar-
 tyrum *λείψανα* sub Altari plerumque sepulta &
 religionem ipsi darent, & ab eo acciperent. Qui
 Ritus è Concilio Africano disertè probatur
 Can. L. quo *Altaria illa, vel Memoriae, in quibus*
nulla Martyrum Reliquia essent, ab Episcopis euerti
iubentur. Quod non de hodiernâ consuetudine,
 quæ Altare aliquod sine sacro pignore dedicari
 non sinit; sed antiquâ illâ MARTYRVM corpora
 sub Altari recondendi a Baronius & Panuinius
 b accipiendum putant: vnde postea magnificen-
 tissima Templâ in SS. MARTYRVM memoriam
 Altaribus eiusmodi superinducere moris fuit.
 Quam verò iustè ac legittimè MARTYRES ho-
 norarent, quemue fructum ex huiusmodi SS.
 cinerum *προσκυήσεις* Christiani referrent, ele-
 gantibus verbis & ardenti pietate D. Ambrosius
 expressit: *Honoro in carne Martyris exceptas pro*
CHRISTI nomine cicatrices: honoro viuentis me-
moriam perennitate virtutis: honoro per confessionem
Domini

lib. 6. c. 16.
 contra Iulian.

a in prole-
 gom. ad Mar-
 tyr. Rom.
 b Lib. de Cer-
 nis. c. 6.

veneratione.

Serm. de SS.
 Mar. & Celse.

Domini sacros cineres : honoro in cineribus semina
 Aeternitatis : honoro corpus quod mihi Dominum
 meum ostendit diligere , quod me propter Dominum
 mortem docuit non timere . Cur autem non honorent
 corpus illud Fideles quod reuerentur & demones?
 quod affligerunt in supplicio , tamen glorificant in
 Sepulchro? Honoro itaque corpus quod CHRISTVS ho-
 norauit in gladio , quod cum CHRISTO regnabit in
 caelo. Cui solutæ orationis testimonio aliud stri-
 ctæ adiungam ex Prudentij , qui D. Ambrosio
 σύγγρον & fuit, Libro πρὸς τὸν Πάριον:

Illitas cruore sancto nunc arenas incolæ

Confrequentant, obsecrantes voce, votis, murmure

Exteri, necnon & Orbis huc colonus aduenit:

Fama nã terras in omneis præcucurrit proditrix,

Heic Patronos esse Mundi quos rogantes ambient.

Nemo puras heic rogãdo frustra cõgessit preces:

Letus hinc tersis reuertit supplicator stertibus,

Omne, quod iustum poposcit, impetratum sentiens.

Tanta pro nostris periculis cura suffragantiũ est,

Non sinant inane vt vllus voce murmur fuderit:

Audiunt, statimq; ad aureis Regis æterni ferunt.

Inde larga fonte ab ipso dona terris influunt,

Supplicum causas petitis qua medelis irrigant;

Nil suis bonis negauit CHRISTVS vñquã testibus.

Illud verò pessimè Christiani nominis hostes
 habuit quòd Templã ac Memoriam Martyrum
 nomini passim erigerentur; Fana ac Delubra
 Diis erepta ipsis consecrarentur; quòd ad eo-
 rum Tumulos, neglectis Idolis, vota funderen-
 tur; Reliquiæ ipsorum in honore haberentur;
 Feriæ ac Festi dies, eorum Triumphis celebrã-
 dis, indicerentur. Quos honores cum ipsi Diis
 suis,

Hemiterium
 & Chelido-
 nium.
 Marit. Cala-
 guritanos.

(suis, vt notum est, exhiberent; eos mortalibus, & quidem infamiâ supplicij notatis (vt sacrilegè calumniabantur) impendi nullâ ratione ferebant. Quorum verè impiam Pietatem plurimî Christianæ Religionis propugnatores, ac præsertim Theodoretus Lib. VIII. *Euangelica Veritatis*, quem *de Martyribus* inscripsit, facundissimis ac nervosissimis scriptis, retuderunt & confutârunt. Quantò magis autem illi, & eorum æmuli Sectarij, debitum sacris pignoribus honorem minuere, & subsannando explodere conati; tantò feruentius *ἐκκλησία θεῶν ζώντων, σὺλῶ τῆς ἀληθείας*, augere illum nouis ornamentis, & Fidelibus populis semper commendare conata. Quamobrem Ritum illum seruans quo Martyres, in mortali adhuc vitâ degentes, *Pacem Delinquentibus* exorare consueuerant; eadem Priuilegia Triumphali Memorix esse voluit, quæ fuerant Vinculis ac Passioni. Thesauros igitur *INDVLGENTIARVM* illhîc orantibus concessit: quos ille lucraretur, qui per Merita illhîc sitorum, at iam in cælo regnantium, Deum inuocans, sibi ac Populo Christiano salutaria precaretur. *Si enim* (inquit lampas illa Ecclesiæ Hieronymus) *Apostoli & Martyres adhuc in corpore constituti possunt orare pro cæteris, quando pro se adhuc debent esse solliciti; quanto magis post victorias, coronas, & triumphos? Cuiusmodi religiosissimis atque antiquissimis DIVORVM MARTYRVVM* Memoriiis cùm Vrbs Sacra, velut cælum stellis, colluceat passim atque resplendeat; dignum se Christiano nomine, & legitimum auitæ pietatis hæredem ostendet, qui Quaternis Basilicis, quas diximus,

Ecclesia Dei
Viuentis,
columna
Veritatis.

vide sup. c. 11

adu. Vigilanz

*Basl. in Psal.
115.*

salutatis, cursum huc subinde reflectet: veniam delictorum per eorum patrocinia, & Sanctificationis communionem aliquam, per Sanctorum corporum venerationem, adepturus.

CAPVT XXI.

Quid RELIQUIAE apud profanos Scriptores, quid apud Christianos. Sacrarum Reliquiarum cultum, pium, utilem, ac vetustum esse. Urbis ROMAE in his possidendis Felicitas.

Dicere incepimus de RELIQUIIS; pertexamus nonnihil hanc telam, & eò impensius, quòd Anno Romano Solenni Sacri illarum Theauri spectandi proponantur, adeoque ex earum cultu sacra omnis Peregrinatio, & Condonationum largitas, profecta videatur. Et verò quòd ad nomen ipsum attinet, id profanæ Antiquitati incognitum non est, immò inde ad vera nostra Sacra translatum. Vnde legimus apud Vlpianum I.C. *Si in eo monumento, quod imperfectum esse dicitur, Reliquia hominis condita sunt, nihil impedit quòd minus id perficiatur.* Et apud Plinium Iuniorem: *Potentibus quibusdam vt Reliquias suorum, secundum exemplum Procons. transferre permetterem.* Item in veteri Inscriptione, quam fide Iani Gruteri adscribo:

*L. fln. ff. de
mori. inf.**In apist. ad
Traian.*

D. M.